

[Indenrigs- og boligministeren.]

dagen —, som ved 1945-vurderingen var på 126 mill. kr., efter 1950-vurderingen faldet til ca. 90 mill. kr., når man benytter det højeste fradrag, som dette lovforslag tillader. Det vil altså sige, at den samlede sum i Lyngby-Taarbæk kommune, hvorpå den kommunale ejendomsbeskatning til sognekommunen skal lignedes, er gået ned i forhold til 1945 fra 126 mill. kr. til 90 mill. kr.

Jeg mener med dette tal at have sandsynliggjort, at virkningerne af de fradragsforhøjelser, som lovforslaget omfatter, for den kommunale beskatning i mange tilfælde vil være ensbetydende med, at der ikke blot ikke finder nogen stigning sted af bygningskatte, men oven i købet en nedsættelse. For Lyngby-Taarbæk kommune vil denne nedsættelse være særlig iøjnefaldende, fordi kommunen, såvidt jeg forstår, har besluttet at ændre ligningsforholdet; jeg skal derfor ikke prøve på på grundlag af denne kommune at opstille nogle tal for, hvor stor nedsættelsen vil blive, men blot understrege den meget betydelige nedsættelse af selve den samlede skattepligtige bygningsværdi, som her finder sted.

Jeg tillader mig at henstille til det høje ting at give dette lovforslag en velvillig og hurtig behandling. Vi befinder os nu i en situation, hvor kommunernes arbejde på grundlag af det forslag, som den høje rigsdag vedtager, skal gennemføres, og jeg beder derfor det høje ting om at bistå regeringen således, at lovforslaget i den form, hvori det her er forelagt, hurtigt må se sin skæbne afgjort her i tinget.

Hans Hansen: Ved det af den højtærede finansminister fremsatte lovforslag om ændrede fradrag ved beregningen af ejendomsskyld til staten og den fælleskommunale udligningsfond sker der jo en forhøjelse af fradragsene fra 12 000 kr. til 18 000 kr., en forhøjelse, som den højtærede finansminister mente ville svare til den stigning, der var sket. Det fremhæves også i den højtærede ministers bemærkninger til lovforslaget, at denne forhøjelse af fradraget skulle medføre, at man nogenlunde opretholdt status quo for denne beskatning.

Det tror jeg slet ikke er tilfældet, og derfor er jeg i højeste grad utilfreds med den forhøjelse af fradragsene, som den højtærede finansminister har foreslået. Jeg havde ventet — og det venter jeg endnu —, at vi kunne være kommet noget højere op ved fradragsene.

Jeg vil gerne minde om — det husker

ærede medlemmer sikkert — at den dag, denne rigsdagssamling blev åbnet, udtalte mit partis formand, daværende statsminister Hans Hedtoft, at det var regeringens hensigt at fremsætte forslag, som hindrede, at den øgede ejendomsskyldværdi ville medføre forøget ejendomsskyld til stat og kommune. Nu ved jeg godt, at den højtærede finansminister kan sige: ja, men vi har ikke den samme opfattelse som socialdemokratiet, og vi ved jo også, at der i årene fra 1902 til nu har stået strid mellem venstre og socialdemokratiet om ejendomsskylden. De bemærkninger, som den højtærede finansminister ledsager lovforslaget med, om at man skal begrænse ejendomsskylden, er jeg imidlertid ganske enig i; der er også i overensstemmelse med skattekommissionens betænkning.

Når jeg siger, at jeg finder fradragsene for lave, er det udfra den betragtning, at man ved planlægningen af fradragsene er gået ud fra de samme forudsætninger som ved det lovforslag, som den højtærede indenrigsminister har forelagt. De er skåret over samme læst, og det mener jeg er en meget stor fejl, for forholdet er jo det, at når vi bruger fradragsreglen ved den kommunale beskatning, er det for at gøre den nødvendige bolig skattefri; men med den stigning, der nu har fundet sted af ejendomsskyldværdien, er der jo ingen tvivl om, at ude i kommunerne vil promillerne falde ganske betydeligt. I de kommuner, hvor ejendomsskyldværdien er steget f. eks. med 50 pct., vil det medføre, at man får promillerne sat ned med en trediedel eller deromkring, medens forholdet ved beskatning til staten og den fælleskommunale udligningsfond hviler på faste, lovbestemte promiller. Derfor vil der selv for små ejendomme blive tale om en væsentlig forhøjelse, og jeg kan slet ikke være enig i de betragtninger, den højtærede finansminister fremsatte, eller i de bemærkninger, der findes i lovforslaget som fremsat i folketinget; for jeg tør dristigt spå, at hvis lovforslaget blev vedtaget uændret, hvad jeg ikke håber, ville det give adskillige millioner til finansministeren. Den højtærede finansminister ryster på hovedet, men efter hvad jeg kender til ejendomsskyldvurderingerne, er jeg temmelig sikker på, at provenuet vil stige meget betydeligt. Derfor håber jeg, det må lykkes i et udvalgt at nå til et bedre resultat på dette område.

Jeg må måske lige til oplysning for den højtærede finansminister give et lille billede af en ejendom, jeg kender, og som sikkert også den højtærede finansminister kender, en ejendom, der var vurderet til 18 000 kr.s